

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

Jeesus, kiusausten voittaja -sunnuntain rippipuhe ja saarna (Invocavit, 1 paas, 1. Moos. 3) **JÄSENNYS RIPPIPUHE SAARNA 1. JUMALAN SANA ON VARMA JA KESTÄVÄ KIINTOPISTE**

2. KÄÄRME YRITTÄÄ SAADA IHMISEN EPÄILEMÄÄN JUMALAN SANAA
3. RAAMATTU TUTKII IHMISTÄ, EI IHMINEN RAAMATTUA
4. HERRA NOSTAA LANGENNEEN PYSTYYN
5. JUMALAN SANA ON TOTUUS; JEESUS ON TOTUUS
6. SAATANA VÄÄRISTEELEE JUMALAN SANAA
7. EEVA RYHTYI PARATIISISEURAKUNNAN NAISPAPIKSI
8. SAATANA HOUKUTTELEE IHMISTÄ RYHTYMÄÄN JUMALAKSI
9. PROTO- ELI ALKUEVANKELIUMI

RIPPIPUHE

Hyvä Jeesukseen kastettu ja uskova seurakunta. Tänään on ensimmäinen paastonajan sunnuntai. Sunnuntain aiheena on: Jeesus, kiusausten voittaja. Lähetysshiippakunnan opetussivustolla opetetaan tästä sunnuntaista seuraavaa:

Päivän evankeliumissa Jeesus nimittää Pietaria saatanaaksi. Vain vähän aikaisemmin Herra oli kutsunut tätä innokasta opetuslastaan autuaaksi, silloin kun Pietari oli tunnustanut Jeesuksen Jumalan Pojaksi. Kummatkin Vapahtajan arviot tuosta opetuslapsijoukon johtajasta pitivät paikkansa.

Samanlainen arvio pätee myös jokaisesta kristitystä. Kristukseen toivonsa paneva ja kasteessa häneen liitetty on todellisesti autuas. Samalla riippuu ihmisessä kiinni vanha syntinen luonto, joka vastustaa Luojaansa ja korottaa itsensä tämän yläpuolelle. Sen tähden Jeesus käyttää ilmausta 'saatana'. Se on hepreaa ja tarkoittaa 'vastustaja'.

Miksi Pietari Jeesusta vastusti? Syy oli risti, josta Jeesus nyt peittelemättä opetuslapsille puhui. Messiaan ja hänen seuraajiensa polku ei ollutkaan kunnian ja loiston tie, vaan heikkouden ja häpeän oja. Vanhalle ihmiselle risti, itsensä kieltäminen, häpeä ja heikkous ovat sietämättömiä. Ristin loukkauksen myötä kaikui kuuroille korville myös lupaus ylösnousemuksesta kolmantena

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

päivänä. Ei Pietari eivätkä muutkaan opetuslapset muistaneet lupauksen sanaa pitkäperjantain jälkeen.

(
<http://www.luterilainen.net/kirkkovuosi/1-paastonajan-sunnuntai-invocavit-4/>
)

Olemme tulleet Herran nimelle pyhitettyyn huoneeseen kaikkivaltiaan ja kaiken näkevän Jumalan kasvojen eteen. Aivan kuin kuuroille korville tuntuu usein kaikuneen Jumalan sana myös meidän kohdallamme. Kun Luojamme katsoo meidän sydämeemme – ja sinne Hän ensimmäiseksi katsoo – niin mitä sieltä löytyy? Epäuskoa kaikkine sen hedelmineen: epätoivoa, masennusta, ylpeyttä, ahneutta, haureutta, himoa, pelkuruutta, kateutta, katkeruutta, omavanhurskautta ja vihaa.

Me, jotka olemme tänään tänne jumalanpalvelukseen kokoontuneet, emme voi erottaa ja työntää epäuskoa ja jumalattomuutta, luopumusta ja kapinaa itsemme ulkopuolelle, koskemaan vain joitakuita toisia. Tuo synnin saasta on ja pysyy tiukasti kiinni sydämessämme. Ja pahasta sydämestä nousevat enemmän tai vähemmän julkisesti esiin myös pahat ajatukset, loukkaavat ja valheelliset sanat sekä Jumalan sanan vastaiset teot.

Tänäänkin me tarvitsemme puhdistusta. Ainoa mahdollisuutemme on suostua täydellisyyttä vaativan lain edessä syntisen paikalle armoa anomaan. Ei kukaan meistä voi tuoda menneen viikon elämää Kaikkivaltiaan Jumalan eteen ja todeta: "Tässä on hyvin ja hurskaasti eletyt päivät. Eikös näiden perusteella taivasportti jo aukenisi?"

Ei todellakaan. Takana on vain lankeemusten sarja, joka tuottaa kadotuksen. Vaikka olisimme yhdessä kohtaa lain ainakin ulkonaisesti tarkasteltuna pitäneet, niin toisessa kohtaa olemme rikkoneet. Voimme vain pyytää anteeksiantamusta ja luottaa siihen, että Jumala itse täyttää meidän puolestamme lain. Tänään on oikea aika palata pyhän kasteen armoliittoon, jonka Herra omasta vapaasta tahdostaan on silkasta armosta ja rakkaudesta kanssamme tehnyt.

Käymme kaikki yhteen ääneen tunnustamaan syntimme ja syyllisyytemme. Teemme sen jumalanpalvelusohjelman toisen synnintunnustuksen sanoin, joka alkaa 'Minä vaivainen syntinen ihminen'.

SAARNA

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

1. JUMALAN SANA ON VARMA JA KESTÄVÄ KIINTOPISTE

Tänä sunnuntaina olemme kuulleet syntiinlankeemuskertomuksen. "

Onko Jumala todellakin sanonut?

", kysyi se vanha kehno. Käärmeen kysymys Eevalle on ajankohtainen ja kipeästi meihin osuva tänä-kin päivänä. Saatanan eli Jumalan vastustajan taktiikka ei ole muuttunut ensimmäisten ihmisten ajoista mihinkään.

Maailmankaikkeudessa on yksi ainoa varma kiin-topiste. Kaikki muut asiat ovat alituudessa liikkeessä ja muutoksen tilassa. Jo Arkhimedes (287-212 eKr.), Italian eteläisessä saarella, Sisilian Syrakusassa, kaksisataaluvulla ennen Kristusta elänyt antiikin ajan suurin matemaatikko ja fyysikko, ymmärsi tämän. Hän totesi kaiken alituudessa liikkeessä olemisen keskellä:

"Antakaa mi-nulle kiinteä piste seiso-akse-ni, niin vipuan maan paikal-taan."

Jumalan sana on tuo pysyvä kiintopiste, se kestää vielä silloinkin, kun nyt näkemämme maailma, maa ja taivas katoa-vat. Jeesus sanoo:

"Taivas ja maa katoavat, mut-ta Minun sanani eivät koskaan ka-toa."

(Matt. 24:35) Ja muistamme, että Jeesus on se sama Herra ja Jumala, josta me Jah-ve-nimise-nä Israelin Jumalana voimme lukea VT:sta.

2. KÄÄRME YRITTÄÄ SAADA IHMISEN EPÄILEMÄÄN JUMALAN SANAA

Perkeleen tavoitteena on saada tuo ainoa elämän varma kiintopiste, Pyhän Raamatun sana, pimitetyksi silmiltämme. Niin kauan, kun ihminen riippuu kiinni Jumalan sa-nas-sa, ei Saatana voi tuota ihmistä omakseen saa-da. Valtataistelussa, joka ihmisen sydämen ja elämän herruudesta käydään, on keskei-simpänä asiana luottamus tai epäluottamus Raa-mat-tuun, usko tai epäusko Jumalan sanaa koh-taan. Se, joka uskoo Jumalan Sanaan, kuuluu Jumalan valtapii-riin. Puolestaan se, joka ei luota Raa-mattuun, on sielunvihollisen oma.

Eräs raamatunselitysoffin dosentti opetti aikanaan Helsingin teologisessa tiedekunnassa muistinvaraisesti siteeraten seuraavasti: "Raamatussa ei ole yhtään Jumalan sanaa, siellä on vain ihmisten sanoja Jumalasta." Joku opiskelija sitten kysyi, että eivätkö edes taivaasta kuuluneet sanat: "Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa Häntä", ole Jumalan sanoja? Tähän dosentti vastasi puolen tunnin puheella ja päätyi siihen, että edes nämä sanat eivät ole Jumalan sanoja, vaan vain ja ainoastaan ihmisten sanoja. Samoin myöhemmin tämä jo piispaksi valittu tohtori sanoi TV-kameroiden edessä piispainkokousta avatessaan: "Raamatussa on yhtä ja toista vanhettunutta ja se sisältää moraalisesti kyseenalaisia näkemyksiä". Piispa toimii tässä

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

Saatanan puhetorvena ja lähettiläänä.

Puhuessaan Eevalle paratiisissa käärme halusi saada ihmisen epäilemään Jumalan sanoja ja Herran käs-kyä.

"Onko Jumala todellakin sanonut?"

Saatana myöntää, että Jumala on sanonut jotakin, mutta vääristää tuon sanan sisällön. Saatana haluaa ihmisen asettuvan Jumalan yläpuolelle selittä-mään, mitä Jumala muka on käskyllään tarkoitta-nut.

3. RAAMATTU TUTKII IHMISTÄ, EI IHMINEN RAAMATTUA

Jumalan sana on kuitenkin luettava ja us-kottava juuri niin kuin se on kirjoitettu. Jos me ihmi-sinä yritämme ruveta selittelemään, mik-si Kaik-kivaltias, koko maailmankaikkeuden luo-nut Herra, on käskynsä antanut – jos yri-tämme päästä Jumalan ajatusten taakse – joudumme har-haan. Emme me pienet tomuhiukkaset suuressa maailmankaikkeudessa voi nousta Jumalan yläpuo- lelle hänen ajatuksiaan ja tarkoituksiaan selittelemään. Jumalan sanat ovat oikeat, va-kaat ja todet, vaikka me emme niitä juuri nyt ymmär-täisikään. Meidän ihmisten paikka on Juma-lan sanan, Raamatun, alapuolella, ei sen pääl-lä. Syvimmältään me ihmiset emme voi tutkia Jumalan sanaa, vaan Jumalan sana tutkii meitä.

Perkele, maailma ja oma ylpeä sekä itsekäs lihamme haluavat tänäkin päivänä turhen-taa ja selittää pois selvät jumalalliset sää-dökset, jotka voimme Raamatusta lukea. Ei ihmi-nen, ei Jumala, ei Hänen sanansa eikä myöskään kiusaaja ole miksikään muuttunut sitten syn-tiinlankee-muksen. Oli kysymys sitten lepopäivän pyhittämisestä, miehen ja naisen eri tehtävis-tä seurakunnassa sekä perheessä tai avioliiton pyhydestä ja elinikäisyy-destä, niin sama taistelu on tänäänkin menossa. Perkele yrittää saada minut ja sinut luopu-maan Jumalan sanasta saadakseen meidät omaan valta-piiriinsä, synnin orjiksi. Ja me uskovaisetkin horjah-telemme ja usein lankeamme-kin viette-lysten pauloissa.

4. HERRA NOSTAA LANGENNEEN PYSTYYN

Mutta Herran omat tunnistaa siitä, että vaikka he kaatuvat ja lankeavat, he nousevat jälleen. Miika 7:8-9:

”

Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousen; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni. 9. Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa.”

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

Samoin Psalmissa 37:23-24:

”

Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kelpaa. 24. Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä.”

Sen sijaan kun Jeesuksen uskosta osaton ihminen sortuu syntiin, hän jää siihen makaamaan. Asia jää Jumalan kanssa selvittämättä, ja vää-rinte-kijä on sidottu syntiinsä, niin täs-sä elä-mässä kuin ikuisuu-dessakin. Kun uskova horjah-taa tai lankeaa maahan, niin Pyhä Henki ei anna tuolle ihmiselle rau-haa, ennen kuin asia on selvitetty. Ikävä kyllä joskus haluamme hiljentää tuon totuuden torven sydä-missämme. Jos syytöksen hiljentäminen jatkuu, niin lopulta sydämemme ja oma-tuntomme käy tunnottomaksi. Viimein se hiljenee koko jäljellä olevan elämän ajaksi. Raama-tussa täl-laisista ihmisistä sa-no-taan, että hei-dän oma-tuntonsa on poltin-raudalla merkitty. Se kohta, minkä poltinrauta on polt-tanut, on tunnoton, paatunut.

5. JUMALAN SANA ON TOTUUS; JEESUS ON TOTUUS

Langenneen Luciferin, valheen isän, kiu-sauksen ydin oli siis sanois-sa:

"Onko Jumala todellakin sanonut?"

Jumala on Sanal-laan luonut maail-man ja kaiken olemassa ole-van. Sana tarkoittaa samanaikaisesti sa-naa sen nimen-omaisessa merki-tyk-sessä kuin myös itseään Jeesusta, Jumalan Sanaa per-soona-na, elävää ja lihaksi tullutta Sanaa. Jumalan kirjoitet-tu sana eli Pyhä Raamat-tu on pysyvä ja säilyvä vielä silloinkin kuin taivas ja maa kato-avat (Matt. 5:18). Jumalan sana on ko-konansa totuus (Ps. 119:160). Ja to-tuushan tunnetusti tarkoittaa Jeesusta! (Joh. 14:6)

Raama-tun eli Jumalan ilmoituksen totuudellisuus on kaiken Juma-lan tunte-mi-sen, us-kon ja elämän perusta. Totuus tar-koittaa sa-manaikaisesti sekä oike-aa, kes-tävää ja erehty-mä-töntä sen yksinkertai-nessa merkityksessä kuin myös itseään Jeesusta, joka on Tie ja Totuus ja Elämä (Joh. 14:6). Syvimmiltään Raama-tun to-tuu-dellisuus ja erehtymättö-myys on nimen-omaan sitä, että se kertoo oikein ja luo-tetta-vasti Jeesuk-ses-ta, Pelastajastam-me.

Luterilai-ses-ta kirkosta käytetään aivan oikein määritte-lyä 'sa-nan kirk-ko'. Samoin kirkon saarnavirkaan asetettujen palvelijoiden työ on Jumalan Sanan julistamisen ja opetta-misen tehtä-vä. Kaitsijoiden val-ta on nimenomaan ja vain sanan val-taa. Jos piispa tai muu paimen jättää Jumalan sanan saarnan ja sen mukaisen seurakunnan kaitsemisen, on hän muuttunut palkkapaimeneksi. Palkkapaimenen jäljiltä löytyy vain raadeltuja, henkihieverissä olevia tai jo kuolleita lampaita, niin kuin olemme nyt omana aikanamme nähneet.

Jos ihmisellä on sydämessään Juma-lan sa-na, niin hänellä on silloin myös Jumalan tunteminen

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

ja yhteys Häneen: se on ikui-nen elämä ja ikionnelli-suus eli autuus. Jumalan sana on kaikki – sanan ulkopuo-lel-la ei ole mitään muuta kuin kuole-maa, eroa ja täyttymättö-miä tar-peita sekä to-teutumatto-mia toivei-ta. Saatana tietää tämän ja siksi se ensimmäiseksi ja eri-tyisesti haluaa kateellisuudes-saan viedä ihmiseltä pois Jumalan sanan. Jos hän siinä onnistuu, niin silloin ihmisellä ei ole enää mitään kei-noja pysyä kiinni Ju-malassa ja pelas-tuksessa. Oikea pelastava usko ja Pyhän Hengen vaikuttama hengelli-nen elämä seisoo Jumalan kirjoite-tun sa-nan, Raama-tun, va-rassa. Jos ihmisen sydä-mestä puut-tuu luottamus Raamatun totuu-teen ja varmuuteen, Saatana saa hänestä kaikissa kään-teissä tyyli-puhtaan selkä-voiton.

6. SAATANA VÄÄRISTEELEE JUMALAN SANAA

Saatana on valheen isä jo ensim-mäisestä puhees-taan alkaen:

"Älkää syökö

mistään

puutar-han puus-ta?"

KR 1933 kään-tää (poikkeuksellisesti) väärin:

"Älkää syökö

kaikista

pa-ratiisin puista."

KR 1933/38:ssa on joidenkin laskujen mukaan noin sata käännösvirhettä. KR 1992:ssa näitä virheitä on vähintään kymmenkertainen määrä. Tuo yleensä luotettavan 1930-luvun Kirkkoraamatun lause, "Älkää syökö kaikista paratiisin puista", olisi tosi Jumalan sana. Mutta Perkele on valehtelija ja pettäjä alusta alkaen, ei se puhu totuutta, vaan vääristelee Jumalan sanaa sanomalla:

"Älkää syökö mistään paratiisin puusta"

, joka on siis alkuperäisen hepreankielisen tekstin oikea käänös.

Tällä valheel-lisella väit-teellään käärme poh-justaa ihmi-sen mieleen epäilyn siitä, että Jumala on itse asiassa häijy ja ihmistä huo-nosti kohtele-va dik-taattori. Saatana haluaa usko-tella ihmiselle, että Ju-mala ei olekaan ihmi-sen parasta ajatteleva hyvä ja rakastava Luoja ja Ylläpitäjä, vaan sen sijaan ihmistä tarkoituksellisesti pi-meydessä ja tietämättö-myydessä pitävä ilonpilaaja.

Saatana on kateelli-nen Juma-lalle Hänen val-las-taan, asemas-taan ja kunnias-taan. Samoin käärme on kateelli-nen myös ihmiselle, joka saa olla suo-ras-sa yh-teydessä Jumalaan. Ih-misyys tulisi myös saa-maan ihmi-seksi syntyvässä Juma-lassa Jeesuk-sessa juma-lalli-sen olemuksen. En-kelit eivät kos-kaan tulisi saamaan täl-laista kunniaa. Kiusaa-jaa tyy-dyttää jo se, jos hän saa Jumalan ja ihmisen pysy-mään erossa toisis-taan. Tuo ihmisen ja Juma-lan ero (hepr.

chet

, aita eli syn-ti) toteutuu käytän-nös-sä niin, että Perkele saa ihmisen epäile-mään Juma-lan

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

sanaa.

Saatana tarttui Ju-malan kieltoon syödä hyvän ja pa-han tiedon puusta siksi, että se oli ainoa asia, minkä Jumala oli kieltänyt. Houkuttelemalla ihmisen rikkomaan juuri tämän Jumalan kiellon, Perkele saisi rikottua Jumalan ja ihmisen välisen rakkaus- ja luottamussuhteen.

7. EEVA RYHTYI PARATIISISEURAKUNNAN NAISPAPIKSI

Naisen olisi pitänyt heti kättelyssä kieltäytyä keskustele-masta kiusaajan kanssa. Saatanan kanssa ei pidä koskaan lähteä neuvottelemaan, keskustelemaan ja dialogia käymään. Jo pelkkä pohdinta ja ajatus siitä, mitä hyvää Jumalan käskyn rikkomisesta itselleen saisi, on turmiollista. Liha on heikko, eikä sitä pidä provosoida eli yllyttää maalailemalla synnillisiä pilvilinnoja.

Saatana valitsi ensimmäiseksi kohteekseen heikomman lenkin, joka oli saanut käskyn toisen käden kautta, ei suoraan lähteestä Jumalalta. Naisen olisi tässä kiusauksen hetkessä tullut todeta: "Jumala ei ole asettanut minua sakramenttia hoitamaan ja jakamaan. Se tehtävä on omistettu miehelle."

Jumala oli asettanut miehen paratiisiin paimeneksi eli pastoriksi pitämään yllä kunnioitusta Jumalan sanaa kohtaan. Jumala puhui ensiksi miehelle, jonka tehtävänä oli sitten opettaa ja saarnata myös seurakunnalle eli vaimolle Jumalan sanat. Aadamin tehtävänä oli toimia myös sapattina sakramentin hoitajana eli paratiisin keskellä olevan elämän puun hedelmän jakajana. Näin opettaa meille uskonpuhdistajamme Martti Luther.

Mutta Eeva ryhtyikin miehensä tilalle naispapiksi saarnaamaan miehelleen: "Maista sinäkin, Aatu, tästä puusta. Tämä on maukas, ihana ja suloinen!" Eeva alkoi myös jakaa sakramenttia, ojensi miehelleen kielletyn hedelmän toisesta paratiisin keskellä olevasta puusta. Ensisijainen vastuu tästä lankeemuksesta ei kuulu kuitenkaan Eevalle, vaan Aadamille, joka kuuli vaimoansa. Jumala asetti Aadamin, paimenen eli toimitusjohtajan ensisijaiseen vastuuseen siitä, että seurakunta on rikkonut Herran käskyn (1. Moos. 3:9). Miehen tehtävä ei ole kuunnella ja totella ihmistä, ei edes rakasta (eli rakastettavaksi annettua!) vaimoan, jos nuo ihmisen sanat ovat Jumalan sanan vastaisia.

Naispappeus oli maailman ensimmäinen Jumalan sanan vastainen asia eli synty, ja sen jälkeen seurasivat kaikki mahdolliset muutkin synnit. Myös näinä lopun aikojen viime hetkillä seurakuntaa yritetään murtaa samasta kohdasta käsin. Mutta nyt meidän tilanteemme on verrattomasti Aadamin aikuista tilannetta parempi. Vaikka seurakunta lankeaisikin, niin meillä on nyt kiusauksen ja koettelemuksen kestävä Mies, uusi Adam, joka pitää Jumalan käskyn

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

eikä sorru lankeemukseen. Siksi, olipa ympärillämme miten paljon lankeemusta tahansa, me saamme olla turvassa Jeesuksen siipien suojassa.

8. SAATANA HOUKUTTELEE IHMISTÄ RYHTYMÄÄN JUMALAKSI

Lankeemuksessa näkyy itsekorotus eli ylpeys (

Tulette niin kuin Jumala!

). Saatana lankesi tähän (Hes. 28) ja sai myös ihmisen pau-loihinsa samalla houkutuksella. Kun paratiisin vartijaenkeli lankesi itsekorotukseen ja ylpeyteen, siitä tuli koko luodun kaik-keuden tuhovoima. Kun Jumalan kaltaiseksi mutta Jumalan tahdon alle luotu ihminen lankesi halu-amaan Jumalan kaltaisuutta tiedossa ja ymmärryksessä, hänestä tuli koko maailman pilaaja. Halu Jumalasta riippumattomuuteen on ihmisen ongelman ja synnin ydin.

Myös lopunajan antikristus haluaa olla oikeasta Kristuksesta riippumaton ja asettaa itsensä Jeesuksen sijaan. Antikristus asettuu Jumalan temppeleihin ja julistaa olevansa Jumala eli muista riippumaton ja itsenäinen vallan-käyttäjä. Vallan-himo ja siihen kytkeytyvä rahan ja nautintojen himo on näkyvä muoto tästä antikristillisyydestä.

9. PROTO- ELI ALKUEVANKELIUMI

Mutta me, jotka haluamme riippua kiinni yksin Jeesuksessa, Jumalan Sanassa, käänämme katseemme tänään kuu-lemam-me syntiinlankeemuskertomuksen jakeeseen 15. Ny-kyisessä uusimmassa Kirkkoraamatussa (KR 1992) se on kelvotto-masti käännetty, joten luen sen itse vielä suo-raan sanatarkasti alkuperäisestä heprean kie-lestä kääntä-en. Herran sanat käärmeelle kuuluvat näin: "

Minä asetan vihollisuuden si-nun

ja naisen välille, sinun siemenesi ja naisen siemenen välille. Hän

(naisen siemen)

iskee

sinua päähän, ja sinä

isket

häntä kantapäähän.

" (1. Moos. 3:15)

Naisen siemen on VT:n kielenkäytössä selvä viittaus Messiaaseen, Jeesukseen. Ikävä kyllä KR 1992:n kääntäjät eivät ole tätä tuoneet esille muuten kuin alaviitte-ssä. Ja alaviitteitä ei normaalisti esimer-kik-si seurakunnan jumalanpalveluksissa lueta. Rehellisesti sanoen minulla oli aikanaan kansankirkon paikallisseurakunnan pastorina toimiessani joskus vaikeuksia sanoa

Onko Jumala todella sanonut?

1. Moos. 3

By Juha Muukkonen

2/3/2017

uusimman Kirkkoraamatun tekstin jälkeen: "Tämä on Jumalan sana."

Tämä jae 15 on erittäin tärkeä. Se on Raamatun alkulukujen kirkkaimpia Jee-suk-sen uhri-kuole-maa profetoivista kohdista. Kohtaa kutsu-taan alku- eli protoevankeliumiksi. Tässä on mei-dän toi-vomme tänä päivänä. Jee-sus on murskannut Perke-leen pään, joka on kuo-lema. Tuota voittoa hankkiessaan hän itse kärsii. Käärmeen myrkky-hammas, rautanaula, is-kee Jeesuksen kanta-pään läpi: Meidän täh-temme, meidän syntiemme tähden. Paastonaika on erityisesti tarkoitettu tämän muistamiseen: Jeesus annettiin kuolemaan meidän syntiemme tähden. Ja kuolemallaan Hän murskasi Kiusaajan pään; se on synnin, kuoleman ja Perkeleen vallan.

Rukoilemme: Kiitos, Vapahtajamme Jeesus, rakkaudestasi meitä langenneita syntisiä kohtaan. Pidä meidät aina herkkinä Sinun sanallesi, jotta pysyisimme Sinun seu-rassasi kärsimysten kautta aina ylösnousemukseen ja tai-vaaseen as-ti. Aamen.